

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

28 mei 2002

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het artikel 143 van het
Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992
teneinde onderhoudsuitkeringen niet langer
in aanmerking te nemen om te bepalen of
een persoon fiscaal ten laste is**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER **PIETERS**

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt :

«Art. 2. — Artikel 143, 6°, van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992 toegevoegd door artikel 29 van de wet van 10 augustus 2001 houdende hervorming van de personenbelasting, wordt vervangen door de volgende bepaling :

«6° de uitkeringen vermeld in artikel 90, 3°, en wezenrenten ingevolge de arbeidsongevallenwet toegekend aan een kind dat recht geeft op kinderbijslag».».

VERANTWOORDING

Door deze wijziging ten gunste van de onderhoudsuitkeringen en wezenrenten toegekend aan een kind dat recht geeft op kinderbijslag wordt een nauwere aansluiting beoogd tussen de tekst van het wetsvoorstel en de bedoeling van de initiatiefnemers zoals verwoord in de toelichting.

Voorgaand document :

Doc 50 **1334/ (2000/2001)** :

001 : Wetsvoorstel van de heren Van der Maelen en Vanvelthoven.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

28 mai 2002

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 143 du Code des impôts
sur les revenus 1992 afin de faire en sorte
que les rentes alimentaires ne soient plus
prises en considération pour déterminer si
une personne est fiscalement à charge**

AMENDEMENTS

N°1 DE M. **PIETERS**

Art. 2

Remplacer cet article par la disposition suivante :

«Art. 2 — L'article 143, 6°, du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par l'article 29 de la loi du 10 août 2001 portant réforme de l'impôt des personnes physiques, est remplacé par la disposition suivante :

«6° des rentes visées à l'article 90, 3° et des rentes d'orphelin prévues par la loi sur les accidents du travail, qui sont attribuées à un enfant qui ouvre le droit aux allocations familiales.».».

JUSTIFICATION

La modification apportée à l'article 143, 6°, portant sur les rentes alimentaires et rentes d'orphelin attribuées à un enfant qui ouvre le droit aux allocations familiales, vise une meilleure concordance entre le texte de la proposition de loi et l'objectif que visent les auteurs, tel qu'il est formulé dans les développements.

Document précédent :

Doc 50 **1334/ (2000/2001)** :

001 : Proposition de loi de MM. Van der Maelen et Vanvelthoven.

De voorgestelde wettekst tot wijziging van artikel 143, 5°, WIB 1992 sluit alle onderhoudsuitkeringen als bestaansmiddelen uit zodat meerdere gevallen er onder vallen, zoals bijvoorbeeld de onderhoudsgerechtigde gescheiden ex-huisvrouw die bij haar ouders gaat inwonen en die nauwelijks inkomsten heeft. Zo is ook de huidige tekst van toepassing op de gepensioneerde gefailleerde zelfstandige met een karig pensioentje die inwoont bij zijn dochter terwijl de zoon onderhoudsgeld betaalt.

Door «kind dat recht geeft op kinderbijslag» als criterium voorop te stellen, ontstaat een synergie tussen de onderhoudsplicht, het recht op kindergeld en het fiscaal begrip «bestaansmiddelen». De onderhoudsplicht ten aanzien van kinderen duurt totdat de opleiding is voltooid (art. 203 § 1 B.W.). Dit is normalerwijze voor de leeftijd van 25 jaar. Zodra het kind zijn opleiding beëindigt, vervalt de onderhoudsplicht, het recht op kinderbijslag en wordt zijn inkomen uit arbeid of nijverheid fiscaal aangemerkt als bestaansmiddel.

Niet alleen de onderhoudsgelden maar ook renten toegekend aan een wees wiens ouder is overleden ingevolge een arbeidsongeval maken deel uit van zijn bestaansmiddelen. De overblijvende ouder kan hierdoor ook de belastingvermindering wegens kinderlast verliezen. Zoals onderhoudsgelden dienen deze wezenrenten om dezelfde reden niet langer te worden aangemerkt als bestaansmiddel van het kind ten laste van een belastingplichtige.

Nr. 2 VAN DE HEER PIETERS

Art. 1bis (nieuw)

Een artikel 1bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 1bis. — Artikel 141 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt opgeheven».

VERANTWOORDING

Artikel 141 WIB 1992 (artikel 82, §6 WIB) werd ingevoegd door artikel 7 van de wet van 28 december 1990 betreffende verscheidene fiscale en niet-fiscale bepalingen. De invoeging van deze bepaling heeft als doel te voorkomen dat de kinderen van een alleenstaande (gehandicapte) belastingplichtige fiscaal niet meer als persoon ten laste zouden worden beschouwd wanneer ze vakantiewerk verrichten (Parl. St., Kamer, 1990-91, nr. 1366/6, p. 27) en onderhoudsgelden of wezenrenten ontvangen ingevolge de arbeidsongevallenwet (Parl. St., Senaat 1990-91, nr. 1166/2, p. 10). De doelstelling van dit artikel wordt dan ook volledig gerealiseerd door de samengevoegde wetsvoorstellen nr. 1334 en nr. 1518.

Het behoud van de verschillende grensbedragen zou zonder enig ander redelijk te verantwoorden doel leiden tot een discrepantie tussen gehuwde en alleenstaande belastingplichtigen. Een kind van een alleenstaande zou behoorlijk meer mogen bijverdienen dan een kind ten laste van een gehuwde

Le texte de la proposition de loi modifiant l'article 143, 5° du CIR 92 exclut la prise en compte de toute rente alimentaire pour le calcul des ressources de sorte que davantage de cas relèvent de son champ d'application, comme par exemple une femme au foyer divorcée créancière d'aliments qui habite chez ses parents et dispose de faibles revenus. Ainsi, le texte actuel s'applique également à un indépendant failli pensionné, qui ne perçoit qu'une maigre pension, habitant chez sa fille, et dont le fils paie une pension alimentaire.

En se basant sur le critère d'«enfant ouvrant le droit aux allocations familiales», on crée une synergie entre l'obligation alimentaire, le droit aux allocations familiales et le concept fiscal de «ressources». L'obligation alimentaire à l'égard des enfants se poursuit jusqu'à la fin de leur formation (art. 203, §1^{er} du Code civil). Celle-ci se termine normalement avant 25 ans. D'autre part, un enfant ouvre le droit aux allocations familiales jusqu'à l'âge de 25 ans maximum. Dès qu'il a terminé ses études, l'obligation alimentaire et le droit aux allocations familiales s'éteignent et ses revenus professionnels sont considérés comme des ressources sur le plan fiscal.

Non seulement les pensions alimentaires, mais également les rentes versées à un orphelin dont l'un des parents est décédé à la suite d'un accident du travail, font partie de ses ressources. Le parent survivant risque dès lors de ne plus bénéficier non plus de la réduction fiscale pour charge d'enfants.

Pour les mêmes raisons, l'auteur estime que ces rentes d'orphelin ne doivent plus être considérées, au même titre que les pensions alimentaires, comme des ressources de l'enfant à charge d'un contribuable.

N° 2 DE M. PIETERS

Art. 1^{er} bis (nouveau)

Insérer un article 1^{er} bis, libellé comme suit :

«Art. 1^{er} bis. — L'article 141 du Code des impôts sur les revenus 1992 est abrogé.».

JUSTIFICATION

L'article 141 du CIR 1992 (art. 82, § 6, CIR) a été inséré par l'article 7 de la loi du 28 décembre 1990 relative à diverses dispositions fiscales et non fiscales. Cette disposition a été insérée afin d'éviter que les enfants d'un contribuable isolé (handicapé) ne soient plus considérés comme étant fiscalement à charge lorsqu'ils effectuent un travail de vacances (*Doc. parl., Chambre, n° 1366/6, p. 27, 1990-91*) et perçoivent une pension alimentaire ou une rente d'orphelin en application de la loi sur les accidents du travail (*Doc. parl., Sénat, n° 1166/2, p. 10, 1990-91*). L'objectif de cet article est donc entièrement atteint par les propositions de loi n°s 1334 et 1518 réunies.

Le maintien des différents plafonds, sans autre objectif raisonnablement justifiable, entraînerait une disparité de traitement entre contribuables isolés et mariés. L'enfant d'un isolé pourrait percevoir un revenu complémentaire bien plus élevé que l'enfant à charge d'un contribuable marié. La même distinction existe

belastingplichtige. Hetzelfde onderscheid bestaat in hoofde van «rijke» kinderen die het genot hebben van goederen die hen geschonken of vermaakt worden onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de ouders daarvan het genot niet zullen hebben (art. 387 B.W.). Deze middelen zijn het kind eigen zodat het in zijn eigen onderhoud kan voorzien onafhankelijk van de draagkracht van de belastingplichtige ouder(s). Het kind wordt dan ook op deze inkomsten belast in zijn eigen aangifte.

Het behoud van artikel 141 WIB 1992 is ten nadele van gehuwden en ten voordele van feitelijke samenwonenden. Het kan leiden tot een optimale fiscale legatering door grootouders van fiscaal alleenstaande belastingplichtigen.

Tenslotte dient het opschrift van dit wetsvoorstel te worden aangepast om rekening te houden met het opheffen van artikel 141.

De wijziging van het opschrift volgt uit de toevoeging van het nieuwe artikel door dit amendement.

Dirk PIETERS (CD&V)

dans le chef des enfants «nantis», qui ont la jouissance de biens qui leurs ont été donnés ou légués sous la condition expresse que les père et mère n'en jouiront pas (art. 387, Code civil). Ces ressources sont propres à l'enfant, de sorte qu'il peut subvenir à son entretien indépendamment des moyens financiers de son/ses parent(s) contribuable(s). L'enfant est dès lors imposé sur ces revenus sur la base de sa propre déclaration fiscale.

Le maintien de l'article 141 du CIR 1992 lèse les couples mariés et avantage les cohabitants de fait. Il peut avoir pour conséquence que le legs fiscalement le plus intéressant soit celui fait par les grands-parents de contribuables considérés comme isolés sur le plan fiscal.

Enfin, l'intitulé de la proposition de loi doit être adapté afin tenir compte de l'abrogation de l'article 141.

La modification de l'intitulé découle de l'insertion du nouvel article par le présent amendement.